

Individuel kunst som del af et team work

Fantastisk udstilling af en af malerkunstens »unge vilde« åbnet på Kunstmuseet i Horsens

Anmeldelse af
Paul Nielsen

Når Kunstmuseet i Horsens skal arrangere en stor udstilling, er det i realiteten dobbelt arbejde. Ikke alene skal udstillingsarbejderne hænges op, men for at skaffe plads til dem, må man bogstavelig talt fjerne alt det, der i forvejen hænger og sende det midlertidigt i depot.

Det er også tilfældet med den meget omfattende udstilling, der er åbnet i dag. Der er så mange malerier og tegninger, at samtlige udstillingslokaler er taget i brug. Der sker nemlig også det, at billederne for ikke at »knuse« hinanden skal hænge en en god afstand.

Til gengæld er den udstillende kunstner, Erik August Frandsen, også begejstret for ophængningen og for

Kunstmuseet i det hele taget, som han betegner som et af de bedste og smukkeste i landet. Udstillingen er ikke udelukkende spændende på grund af sit omfang, men især fordi den præsenterer en af de kunstnere, som man med en fællesbetegnelse kalder »de unge vilde«. Skønt Erik Frandsen kun er 28 år, har han forlængst gennem mange udstillinger herhjemme og i udlandet manifesteret sig som en billedkunstner, der både har evne og vilje til at skabe sin egen meget spændende verden.

Startede »Vørst«

Han var i 1981 sammen med andre kunstnere med til at starte værkstedet »Vørst«, som har en ganske bestemt funktion, nemlig en form for team work, der samtidig ikke går ud over den enkelte kunstners individualisme. I virkeligheden er det et forsøg på at skabe en ny form for æstetik, hvor farverne støtter hinanden,

og hvor kompositionen bliver stram, men alligevel let »flydende«. Hverken Frandsen eller de øvrige vil ind på, at der er tale om eksperimenter. Frandsen siger det på den måde, at »Vørst«-medlemmerne påvirker, inspirerer og kritiserer hinanden, og det er et væsentligt led i selve skabelsesprocessen.

Under udviklingen af et billede snakker kunstnerne sammen. De arbejder ud fra referencer til kunstnere i Tyskland, Italien og USA, men der bliver aldrig tale om kopier. Man kan måske sige, at de impulser, de henter, bliver »fordansket«. Og hvordan det sker, kan man få et levende indtryk af på Erik Frandsens udstilling. Han er i besiddelse af en meget stærk farveholdning, der væsentligst går på de mørkere toner, men så finder han pludselig på at bruge guldpapir, ikke for at være smart, men for at få de toner frem, som han finder

rigtige i billedet som helhed.

Altid personer

Man vil lægge mærke til, at han altid bruger personer i sine kompositioner, men det kan godt være, at det kræver et nærmere studium af de enkelte billeder. Erik Frandsen går stærkt ind for forenkling, og det er måske en af forklaringerne på, at man hele tiden kan finde noget nyt i hans malerier og tegninger. Når man går rundt på udstillingen, får man en klar fornemmelse af den dynamik, han er i besiddelse af, en ubændig trang til at udtrykke sig i tidens sprog, og dermed er han med til at skabe den kunst, som hører 80'erne til.

Det er en af de mest spændende kunstudstillinger, der hidtil har været præsenteret i Horsens. Det er naturligt, at Kunstmuseet danner rammen om den, fordi det er en opfølgning af den linie, der er lagt til udbygningen af museumssamlingen.

Erik August Frandsen fotograferet mellem to af sine store arbejder (Foto: Povl Klavsen)